

Ja terwisse eest tānnan Jummalat veel
sūddamest.

Kel terwist, kirwest ja üks rahholinne sūdda,
Eks se ni falli ilma sees woi rōmus olla?
Ei öppetaia woind se vasto mitte rákida,
Ja kūssis temma käest: kas surred sūs fa
rōmoga?

Miks mitte? ütles ta, fest seitsepünnend
aasta
Mind lastnud Jummal jo sün ello-õnne
maitsta.

* * * * *

Gest mehhest wotke, nored ning fa wan-
nad, öppida:
Kel piskust füt, se ellab rōomsast, surreb
rahhoga.

—

Moista, mis se on.

Ma hakan igast kohast, ja lõppen
igea kohta, ja ollen siiski keigepitsem
assi ma-ilmas.

• 3

Kes kõnnib ümberlaudo, ilma maiast
árra minnematta?

• 4

Missal Sel Meistri ülle on?

• 5

Ja vall ja' ja' ja' ja' ja' ja' ja' ja'

Ma pannen silmad nutma, ja jättan
sūdant ligutamatta.

• 6

Missal sūnnib sõlaga wet kanda?

• 7